

El masclista que hi ha en mi

Enric Hernández

Molts homes clamem contra la discriminació femenina, però ens aprofitem del patriarcat i poc fem per erradicar-lo

09/03/2018

Existeix el masclisme per acció i per omissió. El primer és supremacista, primitiu, proçaç, tavernari. S'expressa en la mirada del Mascle Alfa sobre el cos femení, en la paraula que violenta, en el fregament lasciu, en la submissió psicològica o per la força bruta. El segon, més subtil, no és menys lesiu per a les dones. Es camufla sota una vestimenta políticament correcta: sensibilitat per la causa feminista, tracte respectuós i igualitari a les companyes de feina, certa predisposició a implicar-se en les tasques domèstiques i la cura dels fills o dependents...

Ens convencem que ser civilitzats amb les dones, defugint (o reprimint) les conductes que de nens observem en els adults, n'hi ha prou per desposseir-nos de la nostra condició de masclistes. Només és un joc d'aparences, la benevolent coartada que ens procurem per tranquil·litzar la consciència.

L'esclat feminista d'aquest 8-M ens convida a reconèixer que tots allotgem el virus del masclisme. Potser amb els nostres actes no provoquem deliberadament situacions d'iniquitat, però les normalitzem amb la nostra còmplice passivitat. En l'àmbit laboral potser no afavorim de forma conscient els nostres congèneres i celebrem sincerament la promoció professional de les dones, però obviem que en aquesta carrera elles porten una motxilla molt més feixuga que la nostra.

LES NOSTRES REGLES

Els esforços i sacrificis que les dones han d'afrontar per complir els seus anhels són directament proporcionals a les facilitats que ens brinda el patriarcat per satisfer els nostres. Tampoc és estrany que les regles ens resultin propícies; no en va les hem dissenyat nosaltres.

Per als homes que clamem per la igualtat, el més còmode és centrifugar responsabilitats, exigir lleis contra la bretxa salarial i condemnar les empreses que la perpetuen. Costa més combatre, a títol personal i d'arrel, les causes de la discriminació, compartint de veritat la cura dels fills i la logística familiar. Feminisme només de boca que oculta el nostre masclisme vergonyant.